

ת"פ 19469/07/22 - מדינת ישראל נגד ח'לדון אבו זלאם, סאלח אבו זאלם

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 19469-07-22 מדינת ישראל נ' אבו זלאם (עציר)
ואח'

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב	בפני
מדינת ישראל	בעניין:
	המאשימה
	נגד
1. ח'לדון אבו זלאם	הנאשמים
2. סאלח אבו זאלם (עציר)	

גזר דין

בתאריך 28.3.23 הנאשמים ביקשו לחזור בהם מכפירתם והודו בעובדות כתב האישום והורשעו בביצוע עבירה של יבוא סמים מסוכנים בניגוד לסעיף 13 + סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים") + סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין") והחזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית בניגוד לסעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים 1973 + סעיף 29 לחוק העונשין.

בטרם טיעונים לעונש, הנאשמים הופנו לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינם.

עובדות כתב האישום בו הורשעו הנאשמים:

על פי עובדות כתב האישום הנאשמים הם קרובי משפחה.

מוסטפא אבו זלאם (להלן: "מוסטפא") קרוב משפחתם של הנאשמים והוא הבעלים של רכב ניסאן, (להלן: "רכב ניסאן").

עובר לתאריך 17.6.22, קשר נאשם 2 קשר עם שני תושבי לבנון שזהותם אינה ידועה למאשימה (להלן: "הלבנונים"), לייבא סמים מסוכנים מסוג חשיש מלבנון לישראל, (להלן: "הקשר") ובהמשך צירף את נאשם 1 לקשר.

בתאריך 17.6.22 סמוך לשעה 10:30 הגיעו הנאשמים ברכב סובארו (להלן: "רכב הסובארו") בו נהג אדם נוסף אל שער הכניסה למטע הסמוך לישוב נטועה (להלן: "המטע").

המטע נמצא במרחק 300 מ' מקו דיווח 128-129 בגדר הגבול עם לבנון (להלן: "נקודת ההברחה").
עמוד 1

הנאשמים צעדו לנקודת ההברחה, כשהם נושאים עמם שטרות כסף מחולקים לחבילות והשליכו את הכסף לעבר הלבנונים, שעמדו בצד השני של הגבול מעבר לגדר, כתשלום עבור הסמים.

לאחר מכן, עזבו הנאשמים את נקודת ההברחה ונסעו מהמקום ברכב הסובארו.

בהמשך, בתאריך 19.6.22 סמוך לשעה 05:40 הגיעו הנאשמים ברכב הניסאן בו נהג מוסטפא אל שער הכניסה למטע.

הנאשמים צעדו מהמטע לנקודת ההברחה כשהם נושאים עמם שני תיקי גב ריקים. שם השליכו לעברם הלבנונים, שהמתינו להם בצדו השני של הגבול, מעבר לגדר, 30 חבילות של סם מסוכן מסוג חשיש, במשקל כולל של 30.706 ק"ג נטו (להלן: "הסמים").

הנאשמים הכניסו את הסמים לתוך התיקים. בשעה 6:25 עם הגעתם למטע נעצרו הנאשמים על ידי שוטרים, אשר תפסו את הסמים.

תסקירי שירות המבחן:

תסקיר בעניינו של נאשם 1 נערך ביום 9.5.23.

בתסקיר צוין כי נאשם 1, בן 21, רווק, ללא עבר פלילי, ונמצא לראשונה בחייו במעצר והוא חווה במסגרתו קשיי הסתגלות.

שירות המבחן התרשם כי נאשם 1 שמר לאורך חייו על יציבות תעסוקתית והוא נעדר תפישות אנטי סוציאליות מושרשות.

בהתייחס לעבירת בהן הורשע נאשם 1 תיאר כי ביצע אותן ממניעים כלכליים.

שירות המבחן ציין כי לנאשם 1 יכולת ליצור תקשורת חיובית עם גורמי טיפול והבנה מסוימת להשלכות הפוגעות והמסוכנות המתלוות לעיסוק בסחר בסמים. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם כי נאשם 2 אינו בשל עדיין להליך טיפולי הדורש ממנו שיתוף מעולמו הרגשי, מתן אמון בגורמי טיפול ויכולת היפרדות רגשית. לפיכך, שירות המבחן לא המליץ על הליך שיקומי בעניינו של נאשם 1.

תסקיר בעניינו של נאשם 2 נערך ביום 15.5.23.

מהתסקיר עולה כי נאשם 2 בן 35, רווק, סובל מבעיות רפואיות כרוניות.

הנאשם גדל בסיבה אלימה ועבריינית, כאשר שירות המבחן העריך כי דפוסיו העברייניים מושרשים באישיותו והוא מתקשה לנתק את עצמו מסביבה זו אליה חש הזדהות ושייכות. עוד צוין כי הנאשם סובל מבעיות בריאותיות כרוניות המשפיעות על תפקודו הפיזי וטיב השינה שלו.

בתסקיר צוין כי לחובת הנאשם 5 הרשעות פליליות קודמות בין השנים 2008-2020, בין היתר, בגין עבירות אלימות ונשק והוא נידון לעונשי מאסר בפועל לתקופות שונות, ביניהן מאסר בפועל לתקופה של 7 שנים ו-11 חודשים. במהלך

ריצוי מאסריו שולב נאשם 2 בהליכי טיפול רבים ואף עבר הליך שיקומי. לאחר שחרור הנאשם 2 ממאסרו הממושך בשנת 2017, שולב ברשות השיקום לאסיר למשך 30 חודשים, אך 5 חודשים לאחר סיום ההליך הטיפולי נעצר.

שירות המבחן ציין כי הנאשם נטל אחריות על המעשים בהם הורשע, הביע חרטה ותיאר את התנהלותו מתוך צרכים של כוח והשגת רווח כספי מהיר. עוד צוין, כי הנאשם ביטא הבנה לחומרת הענישה שלו לאורך השנים, אך חווה את הענישה המוחשית כלא יעילה עבורו. נאשם 2 הביע מוטיבציה גבוהה להשתתפות בהליך הטיפולי לרבות במסגרת הכלא. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם כי נאשם 2 אינו חווה סנקציה עונשית באופן המציב גבול ברור, ועל אף ניסיונותיו השיקומיים הוא לוקה ביכולת הפנמה.

לאור האמור, שירות המבחן סבר כי הסיכון הנשקף מנאשם 2 לביצוע עבירות בעתיד הוא גבוה.

לאור מאפייני אישיותו של נאשם 2, רמת הסיכון הגבוהה הנשקפת מצדו, סיכויי השיקום הנמוכים וחומרת העבירות, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו, אם כי הומלץ על שילובו בהליך טיפולי במסגרת שב"ס.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם 2 (טע/2) הכולל 5 הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות קשות ונשק.

מטעם ההגנה, העידה אמו של הנאשם 1 ותיארה מצב כלכלי קשה בביתה אשר הביא את הנאשם, לדבריה, לביצוע העבירות בהן הורשע. אמו של הנאשם 1 ביקשה להקל עמו ולתת לו עונש מידתי.

טענות הצדדים:

טיעוני ב"כ המאשימה:

ב"כ המאשימה עמדה על הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע הברחות סמים בגבול ישראל לבנון שעניינם הגנה על שלום הציבור והקצאת משאבים ביטחוניים.

עוד נטען כי פסיקת בית המשפט העליון בנושא הברחות סמים דרך הגבול עמדה על הצורך בענישה משמעותית על מנת להרתיע מביצוע עבירות אלו.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, נטען, כי הנאשמים סיכנו את הציבור וביטחון המדינה בעבור בצע כסף וזאת באדישות מוחלטת לתוצאות העלולות להיגרם ממעשיהם.

עוד נטען, כי הנאשמים נטלו סיכון שגורמים עוינים יהיו מעורבים בהברחות הסמים על מנת לקדם פעולות טרוריסטיות כנגד מדינת ישראל.

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-5 שנות מאסר בפועל.

ביחס לנאשם 1, נוכח הודאתו, העדר העבר הפלילי, תסקיר חיובי ולאור עדות אמו ביקשה המאשימה להעמיד את עונשו

ברף התחתון שהוצע על ידה.

ביחס לנאשם 2, נטען כי אמנם הוא הודה ונטל אחריות על מעשיו אך נוכח עברו הפלילי המכביד והתסקיר השלילי שניתן בעניינו, ביקשה המאשימה למקם את עונשו בחלק הבינוני העליון של מתחם העונש שהוצע על ידה.

עוד ביקשה ב"כ המאשימה להשית על הנאשמים רכיבי ענישה נוספים הכוללים מאסר על תנאי וקנס.

טיעוני ב"כ הנאשמים:

ב"כ הנאשמים טען כי העבירות בוצעו ללא תחכום, כאשר מדובר בהברחות של סמים קלים, בכמויות לא גדולות במיוחד, ומאחר והסמים נתפסו הפגיעה הערכים המוגנים היא נמוכה.

עוד נטען, כי מעמד הנאשמים בביצוע העבירות היה כבלדרים ולא כמעורבים בסוד העניין ולעבירות לא לווה פן ביטחוני.

לטענת ב"כ הנאשמים, יש להתחשב בכך שבפרשייה היו מעורבים שניים נוספים, כאשר כלפי אחד מהם לא הוגש כתב אישום.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען, כי הנאשמים הודו במיוחס להם, הביעו חרטה וחסכו זמן שיפוטי רב. עוד נטען כי מתסקירי שירות המבחן עולות נסיבות חיים קשות של הנאשמים כאשר נאשם 2 הביע את רצונו להשתקם.

ב"כ הנאשמים הפנה לפסיקה (טע/3) וביקש ללמוד ממנה כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-28 חודשי מאסר בפועל.

לטענת ב"כ הנאשמים המתחם אליו הפנתה המאשימה אינו מידתי ביחס לנסיבות ביצוע העבירות וכמות הסם שנתפס.

ב"כ הנאשמים ביקש להשית על הנאשמים עונש ברף הנמוך של המתחם אליו הפנה.

דברי הנאשמים:

הנאשמים הביעו צער על מעשיהם.

דין והכרעה:

הנאשמים הורשעו באישום אחד של ייבוא סמים מסוכנים והחזקת סמים מסוכנים ועל כן אקבע בעניינם מתחם עונש הולם אחד.

תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין), על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך

עמוד 4

החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם (סעיף 40 לחוק העונשין).

מתחם העונש ההולם:

הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירות סמים על ידי הנאשמים עניינם הגנה מפני הנזקים הישירים והעקיפים הנגרמים עקב השימוש בסמים. מדובר בצורך להגן, מן הצד האחד, על בריאות גופו ונפשו של ציבור המשתמשים בסמים, ומן הצד השני, עולה הצורך להגן על החברה מפני הנזקים הנגרמים לה, עקב עבירות המתבצעות על ידי עבריינים על רקע השימוש בסמים ועל מנת לממן את הסמים.

פסיקת בית המשפט הדגישה את נזקי הסחר בסמים והעבירות הנלוות לסחר בסמים ולעניין זה יפים דברי כב' השופט י. עמית בע"פ 3172/13 **סואעד נ' מדינת ישראל** (6.1.14):

"על פגיעתן הרבה של עבירות הסמים ועל תפקידו של בית המשפט במאבק בנגע הסמים לצד גורמים וגופים נוספים, עמד בית משפט זה פעמים רבות... אין ספור מילים נאמרו בדבר הצורך להכות בכל אחת ואחת מחוליות הפצת הסם... המאבק בנגע הסמים הוא סיזיפי ואל לנו להשלות את עצמנו כי ענישה מכבידה תביא לחיסול הנגע. כל עוד יהיה ביקוש לסמים יהיה גם היצע, כך גם בישראל וכך במדינות הים. אך המאבק אינו חסר תוחלת. גם אם לא ניתן לחסל את נגע הסמים לחלוטין, ניתן גם להקטין את היקפו ולצמצם את נזקיו".

וכן דברי כב' השופט א. שהם בע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6.9.12):

"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה".

בהקשר לעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים יש לשקול, בין היתר, את השיקולים הבאים:

סוג הסם היקפו ושווי: הנאשמים ייבאו מלבנון סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של כ-30.706 ק"ג נטו, שהיא כמות עצומה של סמים שנועדו להפצה.

התכנון שקדם לביצוע העבירות: הנאשמים ייבאו את הסמים מלבנון לישראל לאחר שקשרו קשר עם אחרים, חלקם תושבי לבנון ולאחר תכנון מוקדם ומוקפד. תכנית העבריינית כללה לפחות שי מפגשים עם תושבי לבנון, כאשר בראשונה הועבר כסף מעבר לגדר הגבול לתושבי לבנון ובפגישה השנייה הועברו הסמים מלבנון אל תוך ישראל. הפגישות היו מתוכננות היטב תוך הצטיידות ברכבים שונים בהם נהגו אחרים ותוך תעוזה רבה.

המעשים של הנאשמים בוצעו מחמת בצע כסף, להרוויח כסף קל בזמן קצר, ואין בטענות בדבר מצב כלכלי קשה של משפחותיהם כדי להצדיק את המעשים או להמעיט מחומרתם.

הנזק שנגרם מביצוע העבירות ופוטנציאל הנזק: אומנם לא הוכח נזק ספציפי שנגרם מביצוע העבירות, אך ברור לכל כי קיים פוטנציאל גבוה של גרימת נזק לציבור בכללותו, מייבוא כמות גדולה של סמים מסוכנים לשטחי ישראל שנועדה להפצה ברבים. בנוסף לא ניתן להתעלם מפוטנציאל לסיכון בטחוני, כאשר הנאשמים קשרו קשר עם תושבי לבנון, והברחת הסמים לשטחי ישראל הייתה יכולה להיות מנוצלת על ידי גורמים עוינים.

בהקשר זה אפנה לע"פ 6990/13 מוסא חטיב נ' מדינת ישראל (24.2.14) שם נקבע, כדלקמן:

"יבואני סמים וסוחריו המרכזיים הם אלו שיוזמים ומניעים את התהליך, אולם תפקיד חשוב וממשי בפגיעה בערכים המוגנים מסור גם לכל יתר חברי החוליות המרכיבות את השרשרת, מגדול ועד קטן: "וידענו מכבר כי בלא חוליות-הביניים המרכיבות את השרשרת יתקשו עברייני הסמים העיקריים לבצע את זממם. כנדרש מכאן, חובה היא המוטלת עלינו להיאבק בכל חוליה וחוליה ולנתק את השרשרת" (ע"פ 7757/04 בורשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5) 218, 232 (2005)). לבסוף אציין באשר לעבירות הסמים, כי כטענת המדינה אכן כן, ראוי ליתן משקל, אם כי לטעמי משקל מוגבל, לסיכון הביטחוני הטמון בעבירות הברחת סמים לישראל מגבול לבנון. לפי הטענה, חיזבאללה שולט בנעשה לאורך הגבול הלבנוני, ועל כן מבריחי הסמים לוקחים סיכון לכך שגורמים עויינים ינצלו את העברת החבילות בגבול על מנת לנסות לקדם פעילות טרוריסטית נגד מדינת ישראל, גם אם לא התכוונו לכך. סיכון שכזה התממש בפועל בעניינינו (השוו, בשינויים המחויבים: ע"פ 4149/13 אוהיון נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 17 (2.10.2013))."

מידת הפגיעה בערכים המוגנים: לאור נסיבות ביצוע העבירות, ובכלל זה קשירת הקשר עם תושבי בנון, קיום התוכנית העבריינית מדוקדקת להברחת סמים דרג גבול עם לבנון, ובהתחשב בסוג הסם וכמותו, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה.

מדיניות הענישה הנהוגה:

הצדדים הפנו אותי לפסקי דין מהם ביקשו ללמוד על מדיניות הענישה הנהוגת. יצוין כי חלק מהפסיקה אליה הפנו אותי הצדדים, עניינה בהסדרים סגורים לעניין העונש, ויש קושי של ממש להקיש מפסקי דין אלה לגבי מדיניות הענישה הנהוגת, כאשר הסדרים סגורים משכללים בתוכם הן את נסיבות ביצוע העבירה והן את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

להלן אסקור את חלק מהפסיקה אליה הפנו אותי הצדדים ופסיקה נוספת שממנה ניתן ללמוד על מדיניות הענישה הנהוגת במקרים דומים, הגם שלא זהים מבחינת כמות הסם שהבא לתוך ישראל.

בע"פ 1395/23 מניזל אלהושאלה ואח' נ' מדינת ישראל (4.4.23) המערערים 1-3 הורשעו על-פי הודאתם בעבירה של ייבוא סמים, ומערער 4 הורשע בעבירה של סיוע לייבוא סמים. המערערים ואחרים, ביניהם גם תושבי מצרים, קשרו קשר לייבא ממצרים לישראל סמים מסוכנים. המערערים והמצרים הגיעו לנקודת המפגש בגבול לאחר תיאום, כאשר מערער 4 נכח בקרבת מקום ותיקשר עם מערערים 1-3 והאחרים באמצעות טלפון נייד. המצרים השליכו מעבר לגדר הגבול לתוך שטח ישראל שבעה שקים שהכילו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 45 ק"ג, סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 32 ק"ג וסם מסוכן מסוג אופיום במשקל של 800 גרם. הנאשמים אספו את חבילות הסמים, הכניסו אותן לרכב עמו הגיעו והחלו לנסוע מהמקום. כוחות משטרה וביטחון שהבחינו במתרחש החלו במרדף אחר המערערים. כשהמערערים זיהו כי כוחות הביטחון והמשטרה בעקבותיהם, נסעו במהירות לתוך השטח, אך הרכב התהפך וחבילות הסמים נפלו ממנו. המערערים 1 ו-3 יצאו מהרכב נעצרו והסמים נתפסו ואילו מערער 4 הצליח לברוח ואותר לאחר מכן בדירת מסתור. בית המשפט המחוזי קבע כי **מתחם העונש ההולם בעניינים של המערערים 1-3 נע בין 4 ל-8 שנות מאסר ובענייניו של מערער 4 נע בין 2 ל-4 שנות מאסר.** על מערער 1 הושת עונש של 6 שנות מאסר, על כל אחד מהמערערים 2 ו-3 הושתו 4.5 שנות מאסר ועל מערער

4 הושת עונש של 3 שנות מאסר בפועל וכן הושתו על המערערים ענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון נדחה.

ברע"פ 5817/21 **עדי קורן נ' מדינת ישראל** (26.8.21), המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירות ייבוא סם מסוכן, החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת סם לצריכה עצמית. המבקש הזמין מארה"ב 62 מסכי מחשב שנשלחו בארגזים שהגיעו לשדה התעופה ובמהלך ביקורת שגרתית נמצאו בתוך כלל מסכי המחשב סמים מסוכנים מסוג קנביס, במשקל כולל של 22.16 ק"ג. הארגזים הועברו למשרד המבקש ולאחר שנערך חיפוש במשרד, נמצא, בין היתר, כי המבקש החזיק סמים מסוכנים מסוג קנביס במשקל 273.74 גרם. בהמשך נערך חיפוש בביתו של המבקש, בו נמצא בין היתר סם מסוכן מסוג קנביס במשקל 25.9 גרם. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 24 ועד 48 חודשי מאסר**. בשים לב לנסיבותיו האישיות של המבקש ולהיותו נעדר עבר פלילי, מצא בית המשפט לחרוג לקולא ממתחם הענישה ולגזור על המבקש 18 חודשי מאסר וענישה נלווית. ערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו.

ברע"פ (ב"ש) 62396-07-17 **אל חוסה נ' מדינת ישראל** (22.11.17) המערער הורשע בבית משפט השלום, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של יבוא סמים, החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, קשירת קשר לביצוע פשע, הפרעה לשוטר, נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה והסתייעות ברכב לביצוע פשע. המערער ואחר קשרו עם אחרים, ביניהם תושבי מצרים, להבריה סמים מסוג קנביס, ולצורך כך הגיעו המערער ואחרים לגדר הגבול בין ישראל ומצרים. מהצד המצרי הגיעו אנשים שנשאו עימם שקי סם מסוג קנביס, שהועברו לצד הישראלי דרך פתח שפערו בגדר המערכת. שקי הסם במשקל כולל של 23.616 ק"ג, ב- 26 אריזות. כל האירוע היה נתון כל העת תחת מעקב משטרת והוצבו מחסומי משטרה לצורך ביצוע מעצר. על מנת להימלט מהמחסום ביצע המערער עבירות תעבורה והוא נתפס על ידי שוטרים, לאחר מרדף. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 24 ל- 60 חודשי מאסר בפועל**. בית משפט השלום גזר על המערער לו עבר פלילי בעבירות דומות 48 חודשי מאסר, עונשי מאסר מותנים, קנס ופסילת רישיון נהיגה. בנוסף, הורה בית המשפט על חילוט הג'יפ ששימש להעברת הסמים המסוכנים.

בת"פ (מחוזי - נצרת) 61845-01-14 **מדינת ישראל נ' ביאן חיר** (15.7.15) הורשע הנאשם, לאחר הודאתו, בעבירות של ייבוא סם מסוכן, החזקת סם שלא לצריכה עצמית, ניסיון להחזקת סם שלא לצריכה עצמית, הסתייעות ברכב לשם ביצוע פשע, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח. הנאשם לאחר שתיאם עם ירדני קיבל ממנו על גבול ירדן 22 חבילות סם מסוכן מסוג חשיש. פעולתם של השניים הופרעה על ידי כוחות הביטחון. בית המשפט המחוזי קבע כי **מתחם העונש ההולם בנוגע לעבירות הסמים נע בין 4 לבין 6 שנות מאסר בפועל**. על הנאשם הושת עונש כולל של 4.5 שנות מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש הנאשם על גזר הדין נדחה, לאחר שהנאשם משך את ערעורו (ע"פ 5287/15).

בת"פ (מחוזי נצרת) 26032-04-14 **מדינת ישראל נ' גביש** (1.3.17) הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירות של יבוא סם מסוכן בניגוד לסעיפים 13 + 19א' לפקודת הסמים המסוכנים + סעיף 29 לחוק העונשין. הנאשם רכש עם נאשם אחר (שעניינו נדון בנפרד) עשר חבילות סם מסוכן מסוג חשיש, במשקל כולל של כ-12 ק"ג. הנאשם האחר דאג באמצעות איש קשר, כי אלה יועברו מלבנון לירדן, שם יוחזקו אצל אדם שזהותו אינה ידועה מאשימה. בד בבד, עמד הנאשם בקשר עם הנאשם האחר אשר הופקד על הפעלת הבלדרים על מנת לדאוג להחדרת הסמים ארצה, דרך גדר הגבול. בית המשפט המחוזי קבע כי **מתחם העונש ההולם בעניינו של**

הנאשם נע בין 24 חודשי מאסר בפועל לבין 50 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים. על הנאשם הושתו 27 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית. הנאשם הגיש ערעור לבית המשפט העליון אך חזר בו מערעורו (ע"פ 2428/17).

בת"פ (מחוזי באר שבע) 1818-08-20 **מדינת ישראל נ' אברהים אלחמידי** (1.7.21), הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של יבוא סמים מסוכנים לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים וזאת תוך הסתייעות ברכב לביצוע פשע. הנאשם יחד עם נאשמים אחרים, שחלקם אינם ידועים למאשימה, וביניהם גם תושבי מצרים ייבאו ממצרים לישראל סם מסוכן מסוג קנבוס בכמות של כ-54 ק"ג. בית המשפט המחוזי קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין שלוש לחמש שנות מאסר**. על הנאשם הושתו שלוש שנות מאסר וחצי וענישה נלווית.

בע"פ (מחוזי באר שבע) 62396-07-17 **נאסר אל חוסה נ' מדינת ישראל** (22.11.17) המערער הורשע בבית משפט קמא, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של יבוא סמים, החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, קשירת קשר לביצוע פשע, הפרעה לשוטר, נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה, והסתייעות ברכב לביצוע פשע. המערער ואחר קשרו קשר עם אחרים, ביניהם תושבי מצרים, להבריה סמים מסוג קנביס ממצרים לישראל במשקל של כ-26 ק"ג. **בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 24 ל-60 חודשים**, וגזר על המערער 48 חודשי מאסר וענישה נלווית. בנוסף, הורה בית המשפט על חילוט הג'יפ ששימש להעברת הסמים המסוכנים. ערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי נדחה.

בת"פ (מחוזי - נצרת) 22107-06-19 **מדינת ישראל נ' אברהים** (16.7.20) הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירה של עסקה אחרת בסם מסוכן ובעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית בלבד. הנאשמים קשרו קשר עם אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה לבצע עסקת הברחת סם מסוכן מלבנון לישראל. שני בלדרים לבנוניים נשאו עימם תיק ושקית בהם כ-24.5 ק"ג סם מסוכן מסוג חשיש וכ-0.7 גרם סם מסוג קוקאין והטמינו אותם בסמוך למגדל האו"ם וחזרו לעומק לבנון. הנאשמים אספו את הסמים אך בהמשך כוח משטרת עזר אותם. המאשימה בהסדר הטיעון הגבילה את עצמה באשר לנאשם 1 להשתתף עונש של 27 חודשי מאסר בפועל אשר יכלול בתוכו הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים, של חודשיים במצטבר והשאר בחופף ובאשר לנאשם 2 עתרה לעונש של 25 חודשי מאסר בפועל. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 24 ל-54 חודשי מאסר בפועל. **בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 20 ל-45 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשמים הושתו 23 חודשי מאסר בפועל (כאשר כלפי אחד מהנאשמים הופעל מאסר על תנאי של חודשיים במצטבר והשאר בחופף) וכן ענישה נלווית.

לפיכך, אני קובעת כי מתחם הענישה בעניינם של הנאשמים נע בין **24 ל-50 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית**.

בעניינם של הנאשמים לא מצאתי כי קיימות נסיבות חריגות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם לקולא, או לחומרא.

אשר לעונשם של הנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם:

לקולא שקלתי את הודאתם של הנאשמים, הגם שההודאה הייתה לאחר שהעידו מספר עדי תביעה בתיק, אשר הובילה לחיסכון זמן שיפוטי ניכר, לקיחת האחריות והבעת החרטה על מעשיהם.

כן שקלתי את העדר עברו הפלילי של נאשם 1 אשר נמצא לראשונה בחייו במעצר. עם זאת, שירות המבחן התרשם כי הנאשם 1 אינו בשל להליך טיפולי ונמנע מהמלצה שיקומית בעניינו.

באשר לנאשם 2 שקלתי את נסיבות חייו ואת היותו סובל מבעיות רפואיות.

לחומרה שקלתי את השתייכותו של נאשם 2 לחברה שולית, ואת עברו הפלילי המכביד הכולל 5 הרשעות פליליות קודמות בין השנים 2008-2020, בין היתר, בגין עבירות אלימות ונשק בגין ריצה עונשי מאסר לתקופות ארוכות. דומה כי ענישה מוחשית תוך שילוב הליך טיפולי בין כותלי הכלא לא הרתיעו את הנאשם 2 מלשוב ולבצע עבירות חמורות.

עוד נתתי דעתי לכך ששירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של נאשם 2 לאור רמת הסיכון הגבוהה הנשקפת ממנו לשוב ולבצע עבירות.

לא מצאתי לתת משקל בעת גזירת העונש לכך שלא הוגש כתב אישום נגד מוסטפא, שעל פי החשד גם הוא היה מעורב בפרשייה. המאשימה הסבירה כי התשתית הראייתית נגדו הייתה שונה מזו שהתגבשה כנגד הנאשמים ויובהר, כי במהלך שמיעת הראיות התברר כי אף הנאשמים לא הפלילו את אותו מוסטפא. מכאן שלא מדובר באפליה אלא בהבחנה מותרת.

בשקלול כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

אני גוזרת על נאשם 1 את העונשים הבאים:

א. 24 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו בתאריך 19.6.22.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה לפי פקודת סמים מסוכנים מסוג פשע, ויורשע בגינה.

ג. קנס בסך ₪ 10,000 או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 15.6.24

הקנס ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, ניתן לשלם את הקנס באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

אני גוזרת על נאשם 2 את העונשים הבאים:

א. 30 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו בתאריך 19.6.22.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה לפי פקודת סמים מסוכנים מסוג פשע, וירשע בגינה.

ג. קנס בסך 10,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 15.6.24

הקנס ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, ניתן לשלם את הקנס באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ניתן בזה צו להשמדת הסמים שנתפסו במסגרת תיק זה.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, ט"ז תמוז תשפ"ג, 05 יולי 2023, במעמד הצדדים.